

Broasca și boul

Gheorghe Asachi

Broasca mică cât un ou
Au văzut păscând un bou
Și mirându-se prea tare
De-o făptură atât de mare
Cugeta c-ar fi noroc
Ș-a familiei laudă, dacă
Ar putea să se prefacă
Din mic, mare dobitoc.
Deci d-ambție s-aprinde,
Mereu s-umflă, se întinde
Ș-apoi zice: Surioară,
Nu-s ca boul, bunăoară?
Dar aceasta i-au zis: Ba!
Broasca urmând a se umfla,
Zis-au iar: En vezi, lelică!
Soro-ți spun că ești tot mică!
Oare acuma l-am ajuns?
Încă nu, i s-au răspuns.
Broasc-atunci s-au mai umflat
Foarte așa... cât au crăpat.
Vrea ca astă broască mică
Pe mai mari cel mic s-ajungă,
Tot se umflă, se rădică,
Fără-a-și cere sfat la pungă
Se așează la Paris,
Unde, de nu este-nchis,
Rolul joacă de baron,
Fără bani, dar cu bun ton.
De mii planuri îngâmfat,
Casa-și schimbă în palat
Și-n prințesă pe a sa damă.
Vrând apoi a mai întinde,
Creditorul pe-a lui samă
Toate, până și pre el vinde.